

náležela zbraň nošená obžalovaným — a zda je tudíž dán předpoklad zaviněné účasti A. st. na neoprávněném nošení zbraně, na němž je závislá otázka přípustnosti výroku o propadnutí zbraně podle § 36 zbroj. pat. při správném použití tohoto zákonného ustanovení.

Vyšlo arci najevo, že se jmenovaný domnělý vlastník zbraně snažil oklamati četnictvo o předmětu, kterým byl trestný čin spáchán, tím, že v souhlase s původním tvrzením obžalovaného A. udával, že dvouhlavňová brokovnice značky Lefauchaux, jemu patřící, byla již v den činu poškozena (měla přeraženou pažbu), čímž měl býti podporován původní údaj obžalovaného A., že s sebou neměl tuto pušku, nýbrž předovku. Než skutečnost tato neznámá o sobě účast na činu, neboť nastala až po jeho spáchání. Zhodnocení této skutečnosti — přihlédnutím k okolnostem případu a vyjádření zúčastněných osob o smyslu a účelu tohoto počínání a době jeho dohodnutí mezi otcem a synem — při zjišťování otázky možného předchozího souhlasu nebo vědomí A. st. o použití pušky, bylo a je věcí jedině okresního soudu.

Byl-li trestný čin spáchán puškou A. st. a jestliže ji tento svému synovi ani dobrovolně nezapůjčil, ani se nezúčastnil na trestném činu, nesměla býti tato zbraň prohlášena za propadlou a mělo býti vyhověno předpisu § 36 zbroj. pat. způsobem uvedeným v § 47 zbroj. pat. (viz rozh. č. 4411 Sb. n. s.).

Tím, že okresní soud vyslovil propadnutí jednohlavňové brokovnice předovky, aniž ohledně této pušky uznal vinným obžalovaného A. přestupkem podle § 36 zbroj. pat., a dále tím, že tento výrok učinil i co do dvouhlavňové brokovnice značky Lefauchaux s přeraženou pažbou, která je podle soudem nehodnocených výsledků řízení vlastnictvím třetí osoby, ač nezjistil, že tato osoba měla na činu zaviněnou účast, porušil okresní soud zákon v ustanovení § 36 zbroj. pat.

Jelikož toto porušení zákona se stalo ke zjevné škodě obžalovaného A., bylo podle § 292 tr. ř. vyhověti zmáteční stížnosti na záštitu zákona, podané generální prokuraturou podle § 33 tr. ř., a uznati tak, jak uvedeno, a bude tedy na okresním soudu, aby znovu jednal a rozhodl o tom, zda propadá dvouhlavňová brokovnice značky Lefauchaux s přeraženou pažbou.

Čís. 6057.

K založeniu zločinnej kvalifikácie podľa § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914 nestačí sama skutočnosť, že vinník mal pri čine v ruke zbraň (motyku), nebolo-li zistené, že sa priamo pred činom — a tedy len za účelom spáchania trestného činu — zbraňou opatril, alebo — majúc ju len náhodou v ruke — pri čine jej zúmyselne použil.

(Rozh. zo dňa 30. novembra 1937, Zm III 589/37.)

Obžalovaný A., byvši na potravnej čiare pozastavený finančným strážnikom a vyzvaný, aby zaplatil daň z demižonu vína, ktoré niesol sebou, prehlásil: »Snáď chcete, abych vám ním rozbil hlavu!« Potom

sadol na bicykel a ušiel. Na strážnika, ktorý ho stíhal, volal: »Len za mnou poď, ja ťa dorazím, hľaď sa stratiť!« Obžalovanému A. pribehol z vinohradu, kde pracoval, na pomoc s motykou v ruke spoluobžalovaný B. a keď videl, že sa finančný strážnik zmocnil demižonu vína, postaveného medzitým obžalovaným A. na zem, vyhrážal spolu s A. finančnému strážnikovi slovami: »Nechaj to víno, lebo ti, sviňa česká, ukážem, zač toho je lokeť a na večer sa nikde neukazuj, lebo ťa zabijem a Čechy už viac neuvidíš!« Súd prvej stolice kvalifikoval tieto činy obžalovaných ako prestupok urážky úradu podľa § 46 tr. zák. prest. Odvolací súd zrušil rozsudok prvého súdu z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. a kvalifikoval trestné počínanie oboch obžalovaných ako zločin násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2, § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914.

Najvyšší súd, rozhodujúc o zmätočných sťažnostiach oboch obžalovaných, z úradnej povinnosti zrušil rozsudok odvolacieho súdu z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. vo výroku o kvalifikácii trestného činu obžalovaného B. ako zločinu podľa § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914 a pominutím tejto kvalifikácie podradil trestný čin tohoto obžalovaného pod skutkovú podstatu prečinu násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914.

Z d ô v o d o v:

Preskúmajúc rozsudok odvolacieho súdu dotyčne obžalovaného B. z úradnej povinnosti, spoznal najvyšší súd, že trpí dôvodom zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. por., ktorý zmätočná sťažnosť tohoto obžalovaného neuplatňuje, ktorého však treba dbať podľa § 385, odst. 2 tr. p. z úradnej povinnosti.

Vrchný súd kvalifikoval totiž i trestný čin tohoto obžalovaného ako zločin podľa § 4, odst. 2 a § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914 preto, že »obžalovaný B. vybehol z vinohradu s motykou v ruke, hoci ju na dohovor s finančnými strážnikmi nepotreboval.« Toto zistenie však k založeniu zločinnej kvalifikácie podľa § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914 nestačí. Aby sa mohlo uznať na túto kvalifikáciu, bolo by treba zistiť alebo to, že sa tento obžalovaný priamo pred činom — teda len za účelom spáchania trestného činu — motykou opatril, alebo že majúc ju náhodou v ruke, pri číne jej zúmyselne použil. Ani jedno ani druhé však nie je zistené. Svedok N., výpoveď ktorého nižšie súdy vzaly za základ svojho skutkového zistenia, výslovne udal, že obžalovaný B. mal v ruke motyku, avšak po ňom sa ňou neobracal. Keď je zistené, že obžalovaný ani vo svojej vyhrážke na motyku, ktorú držel v ruke, nepoukazoval a že prišiel z vinohradu, kde pracoval, je zrejmé, že sa neozbrojil len za účelom spáchania trestného činu. Uvedená kvalifikácia bola preto neprávom vyslovená.

Najvyšší súd preto zrušil podľa § 33, odst. 1 por. nov. rozsudok odvolacieho súdu dotyčne tohoto obžalovaného z uvedeného dôvodu zmätočnosti a kvalifikoval jeho trestný čin len ako prečin podľa § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914.